

omni creature. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit: Qui vero non credidit, condemnabitur.

Propterea credendum est, noluisse Christum Dominum Baptismi Sacramentum, & gratiam pueris denegari, de quibus dicebat: *Sinice parvulos, & nolite prohibere hos ad me venire, talium est enim Regnum celorum i quos amplexabatur, super quos manus imponebat, & quos benedicebat, Præterea, cum legimus totam aliquam familiam a S. Paulo baptizatam esse, ut Stephana domum (1. Cor. 1. 16.) perspicuum est, pueros etiam, qui ex illa familia erant, salutari Fonte ablitos esse. Denique Circumcisio, quæ figura fuit Baptismi, pueris octavo die administrabatur; Ac quibus Circumcisio manuisti in explicatione corporis carnis proderat ad salutem; itidem Baptismi, qui est Circumcisio Christi non manuisti, prodele minimum duobus est.*

Pueros esse baptizandos Apostolicæ Traditionis probat.

Probatur secundo Propositio nostra ex universa Ecclesiæ autoritate, & confundente. Hæc enim ab Apostolicis temporibus Baptismum omnibus omnino hominibus, etiam infantibus, ad salutem exterrimū necessarium esse docuit, & tempore infantis baptizavit. Tellez est S. Cyprianus Epistola 59. Ad fidem, ita scribens: *Quantum vero ad caufas infantium pertinet, quis dicitus intra secundum, valeretur diem, quo natus sum, confitit baptismi non operari, & considerandum esse legem Circumcisione antiquam, ut intra clavum dicimus, qui natus est baptizandum, & sanctificandum non putares: longe aliud in Concilio nostro omnibus vobis est. In hōs enim, quod supradictas esse faciendum, nemo consenserit: sed universi petius indicavimus nulli hominum nisi mifericordiam Dei, & gratiam denegandam. Nam cum Dominus in Evangelio suo dicit: *Filius homini non venit animus hominum perdere, sed salvare; quantum in nobis est, si fieri potest, nulla anima perdenda est. Et infra: Propter quod neminem putamus a gratia consequenda impedientem esse a lege, que jam facta est, ne spiritualem Circumcisione imperiū carnali Circumcisio abesse, sed omnem omnia admittendum esse ad gratiam Christi;**

*Aet. 10. 15,
22.*

quando Petrus in Actis Apologeton loquuntur, & dicunt: Dominus mihi dixit, Neminem hominum communem dicendam, & immundum. Ceterum si homines impideant aliquid ad consecrationem gratia posset; magis adulteri, & propeccios, & magis natus non possint impideant peccata graviora. Porro autem si tamen gravissimū deliboratur, & in Deum multum ante peccantibus, cum posca crediderint, renisa peccatorum datum, & a Baptismo, argua a gratia nemo prohibebatur; quanto magis prohiberi non debet infans qui recens natu- hil peccator, nisi quod secundum Adam naturam patitur, consuegat moris antiquæ primæ nativitatè contraxit? Qui necesse est, neccari baptizandum est. Nam Renovatio peccatorum non ex primis novitatis, sed ex reliquo usus vita carinaliter gignunt; & filii ex parentum reliqua usus vita usus, & in peccati carne propagati, damnationem veteri homini debitum sacramento spirituali regenerationis, & renovationis evadunt, (inquit S. Aug.) Neque enim in parentibus fidelibus sanctificantur dici possunt: quia Sit generatio carnis peccati per unum Adam in condemnationem trahit omnes, qui exinde generantur, regenerationem Spiritus gratia per unum Iesum Christum ad justificationem vite eterna ducit omnes, & quemadmodum prædicti regenerantur. Sacramentum autem Baptismi profecto Sacramentum regenerationis est. Quocirca sicut bono, non qui viri seruit, non nisi potest, & qui mortuis non serviter, refugere non potest; ita qui natus non fuit, renasci non potest.

*Tellit Origenes Lib. 5, in Caput 6. Epistola ad Romanos: *Namque, inquit, nuper editus parvulus peccare posuit? Et tunc habet peccatum, pro quo hostia subetur offerri, a qua manus negatur quis esse, eti unius diei fuerit vita eius. De hoc ergo etiam David dixisse credendum est illud, quia in peccato concepit me mater mea. Secundum hebreorum enim nullum maris declaratur peccatum. Pro hoc in Ecclesiæ ad Apolos Traditionem suscepimus; etiam parvulus Baptismum dare. Sciebat enim illi, quibus mysteriis secreta commissa sunt dñiorum, quia effert in omnibus genitiva fortes peccati; que per aquam, & spiritum ablii debentur.**

Tellit fuit, Siricus Pontifex Maximus Epistola ad Hieronimum Tarraconensem Episcopum, Africana Ecclesia in Concilio Carthaginensi congregata, in Epistola Synodica ad Innocentium I. Pontificem Maximum, Synodus Milevitana in Epistola ad eundem ipse Innocentium I. in Epistola ad Patres Africanos; S. Aug. Epistola 166, alias 28. Lib. 1. De peccatorum meritis, Cap. 32. Lib. 10. De Genesi ad Litteram, Lib. 4. De Baptismo, Cap. 23. & 24. Sermonem 294. De Baptismo Parvulorum, alias 14. De verbis Apostoli, & Epistola 124, alias 105. ad Sixtum.

Quamobrem recte Tridentina Synodus Canones 5. 12. & 13. de Baptismo, contra Pelagianorum, Calvinitarum, & Anabaptistarum Hæretes edidit.

Si quis dixerit, Baptismum liberum esse, hoc est, non necessarium ad salutem. Anathema sit.

Si quis dixerit, Nominem esse baptizandum, nisi ea estate, quo Christus baptizatus est, vel in ipso mortis articulo, Anathema sit.

Si quis dixerit, Baptismum libetur esse, hoc est, non necessarium ad salutem. Anathema sit.

Si quis dixerit, Nominem esse baptizandum, nisi ea estate, quo Christus baptizatus est, vel in ipso mortis articulo, Anathema sit.

Si quis dixerit, Baptismum libetur esse, eo quod actum credendum non debet, secundum illud Christi orationem: Qui credidit, & baptizatus fuerit, salvus erit:

Qui vero non credidit, condemnabitur. Neque baptismus prodele potest sine fide: siquidem, ut dicitur Joannis III.

Qui non credit, jam iudicatus est: Atqui infantes non credunt: Baptizari ergo non debent.

Répondetur, Infantes cum baptismio offeruntur, non credentes quidem fide propria, sed credere fide aliena, sponsa- forum

sorum scilicet, qui pro ipsis respondent, & Matris Ecclesias. Rom. 6. 20. Qui enim aliena voluntate, scilicet Adam protopatri, peccaverunt, aliena fide per gratiam secundum Adam, Christi Salvatoris, justificari, & vivificari possunt, ut ubi abundavit delitum, superabundet gratia. Fideliter hæc Respondens S. Augustini auctoritate, Epist. 118, alias 23. ad Bonifacium Episcopum, lib. 1. de Peccatorum meritis, c. 23. lib. 4. de Baptismo, c. 24. & lib. 3. de Libero Arbitrio, c. 24.

Idem Sem. 176, alias 10. de Verbis Apostoli: Nullus, inquit, hominum in ista, qui ex Adam destruit massa mortalia, nullus omnino hominum non agrotus, nullus sine gratia Christi sanatus. Quid de parvulis puris, si ex Adam agroti? Nam & ipsi pertinunt ad Ecclesiam: etsi pe- diibus illis curru non possunt, alieni peadiis currunt, ut sicut in fanentur. Accommodat illis Mater Ecclesiae aliorum pe- des, ut veniant, aliorum cor, ut credant, aliorum lin- guam, ut fanteantur.

Quo sensu fide- lium Sancti ab Apostolo dicuntur.

Forte, Quæ- ris. Quod sensu fide- lium Sancti ab Apostolo dicuntur.

Creditur in Christum? Fit interrogatio: respondetur, Credit. Pro non loquente, pro silentio, pro feste, pro fidei quadammodo, ut subvenienti orante, respondetur, & valeretur. At etiam hoc Serpens illi persuaderet, conatur, quia non valeret? Ab

credat in Christum? Ita interrogatio: respondetur, Credit. Pro non loquente, qui parentum impedit, eos Damnum sacris initiantur.

Répondetur, Aug. Bonificio Episcopo, qui hanc ipsi proponuerat Questionem, Epist. 98, alias 23. Tantum illus Sacra- mentum, his est, Baptismi sanctorum esse virtutem in san-

cta, compage corporis Christi, ut semel generatus per aliorum carnalem voluntatem, cum semel regeneratus fuerit.

Etiam Sermones 294. de Baptismo Parvulorum, alias 14. de Verbis Apostoli: Ad verba (inquit) aliena san- tur, qui ad te ipsum alienum vulneratur. Credit in Jesum

marum quiq[ue] artit, ipsi configuntur. Credit in Jesum, qui peccaverit, ipsa mortierit. Non autem per Baptismo

propter parentum fides, cum post Baptismum non nocet il- lis parentum impedit, eos Damnum sacris initiantur.

Répondetur, Aug. Bonificio Episcopo, qui hanc ipsi proponuerat Questionem, Epist. 98, alias 23. Tantum illus Sacra- mentum, his est, Baptismi sanctorum esse virtutem in san-

cta, compage corporis Christi, ut semel generatus per aliorum carnalem voluntatem, cum semel regeneratus fuerit.

Autem ideo in baptis- tis, non obstat, quod alii voluntate compa- tur. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Et inquit: Quia ratione sic, ut infantibus in Baptismo

proficiunt parentum fides, cum post Baptismum non nocet il-

lis parentum impedit, eos Damnum sacris initiantur.

Répondetur, Aug. Bonificio Episcopo, qui hanc ipsi proponuerat Questionem, Epist. 98, alias 23. Tantum illus Sacra- mentum, his est, Baptismi sanctorum esse virtutem in san-

cta, compage corporis Christi, ut semel generatus per aliorum carnalem voluntatem, deinceps non possit vinci- alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

At inquit: Quia ratione sic, ut infantibus in Baptismo

proficiunt parentum fides, cum post Baptismum non nocet il-

lis parentum impedit, eos Damnum sacris initiantur.

Répondetur, Aug. Bonificio Episcopo, qui hanc ipsi proponuerat Questionem, Epist. 98, alias 23. Tantum illus Sacra- mentum, his est, Baptismi sanctorum esse virtutem in san-

cta, compage corporis Christi, ut semel generatus per aliorum carnalem voluntatem, deinceps non possit vinci- alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Ita & Bernardus Serm. 56, in Cantica: Quid enim (inquit) si infans si post logum non posset, pro quo vox sonans

liberis aliis adhibet sacrilegia alienorum. Sed ideo ex Adam traxit, quod Sacramentum illius gratia solvetur, quia nundum erat anima separata vivens, id est, altera anima,

de qua diceretur. Et anima patris mea est, & anima filii mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

plagiat auxilium gratia, quia vim patitur a natura. Clama- magis innocentis miseri, clamans ignoranti parvuli, clamans additi infirmatis. Ita ergo clamans hec omnia. Sanguis Fratris, Fides Matris, desitio miseri, & miseria desibi- ri. Et clamatur ad Patrem. Porro Pater se ipsum negat non posset. Pater enim est. Num mihi dicas, quia non ha- bens fidem, cum mater Ecclesie imperia suam, involventi illi in Sacramento, quoniam idoneus fuit, proprio non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens charitatem corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a quo traxit, quando quod traxit admis- sum est. Non autem traxit alter ab altero, quod sua uox quoque propria via vivente, iam est, unde dicatur. Anima mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Matth. 15. Inquit: Quoniam idoneus fuit, non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens chari- tam corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a quo traxit, quando quod traxit admis- sum est. Non autem traxit alter ab altero, quod sua uox quoque propria via vivente, iam est, unde dicatur. Anima mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Matth. 15. Inquit: Quoniam idoneus fuit, non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens chari- tam corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a quo traxit, quando quod traxit admis- sum est. Non autem traxit alter ab altero, quod sua uox quoque propria via vivente, iam est, unde dicatur. Anima mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Matth. 15. Inquit: Quoniam idoneus fuit, non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens chari- tam corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a quo traxit, quando quod traxit admis- sum est. Non autem traxit alter ab altero, quod sua uox quoque propria via vivente, iam est, unde dicatur. Anima mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Matth. 15. Inquit: Quoniam idoneus fuit, non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens chari- tam corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a quo traxit, quando quod traxit admis- sum est. Non autem traxit alter ab altero, quod sua uox quoque propria via vivente, iam est, unde dicatur. Anima mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Matth. 15. Inquit: Quoniam idoneus fuit, non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens chari- tam corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a quo traxit, quando quod traxit admis- sum est. Non autem traxit alter ab altero, quod sua uox quoque propria via vivente, iam est, unde dicatur. Anima mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Matth. 15. Inquit: Quoniam idoneus fuit, non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens chari- tam corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a quo traxit, quando quod traxit admis- sum est. Non autem traxit alter ab altero, quod sua uox quoque propria via vivente, iam est, unde dicatur. Anima mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Matth. 15. Inquit: Quoniam idoneus fuit, non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens chari- tam corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a quo traxit, quando quod traxit admis- sum est. Non autem traxit alter ab altero, quod sua uox quoque propria via vivente, iam est, unde dicatur. Anima mea est. Jam itaque cum homo in se ipso est, ab eo, quae posuit alter effectus, peccato alterius sine sua confessione non tenetur obnoxius. Traxit ergo etiam, quia nundum erat cum

alii alieni iniuriantibus offriri, cui nulla voluntate com- pentit. Hoc habet autoritas Mariæ Ecclesie, hoc funda- mentum istud inquit, quod in ecclesiis agit, ut sint templum eis: idque in proficiensibus, & proficien- do perseverantibus perficit.

Matth. 15. Inquit: Quoniam idoneus fuit, non tantum sensu, sed & affectu evolutum, parsimoni percepire. Num- quid breve pallium est, ut non respiendi aperire? Magis est Ecclesie fides. Numquid minor fide Chananæ Mu- tieris, quam constat filia suffici potuisse, & fidei? Num- quid minor fide illorum, qui parvulim regenerantur? Quoniam enim scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex parentum voluntate, aut ex affectum voluntate, vel ministrantium fidei sed Nisi quis renatus fuerit ex aucto, & Spiritu Sancto. Agas igit exhibens fornicatus Sacramentum gratia, & Spiritus operans intrinsecus beneficium gratia, solvens chari- tam corporis, reconcilians bonum naturæ, regenerans ho- minem in uno Christo, ex uno Adam generatum. Regens ergo Spiritus in majoribus offertur, & parvulo oblatu- re, & in illo, a

niam quem in Evangelio eram generaturus, amisi; sed illi non amisi gratiam, quam poposci... Audio vos dolere, quod non accipit Sacramenta Baptismi. Dicite mihi, quid aliud in nobis est nisi voluntas, nisi peccato? Atque etiam datus hoc votum habui, ut antequam in Italem venisset, initiassem, & proxime baptizari se a me velle sanguiniferum. Et idem praeterea caussi me accedendum proravit. Non habet ergo gratiam, quam desideravi? Non habet, quam poposci? Et quia poposci, accepit. Et ubi ille dicitur? Iulius, quicunque morte prevenitus fuerit, animus eius in refrigerio erit... Quid si Martyres suo abluantur sanguine, & hunc sua pietas abutitur, & voluntas. Deinde ad Augustum Defunctionem Sermonem convertens: Non quicunque Te (inquit) sed Christus illuminavit gratia spiritualis. Ille te baptizavit, quia humana Tibi officia defuerunt. Plus adeps es, qui misera te amissi crederebas. Quomodo cum sit Amoris Amb. lib. de iis qui Myrtae iniunguntur, c. 4. Credit Catechumenus: sed nisi baptizatus fuerit, remissionem non potest accipere peccatorum; illo intelligendus est, qui Baptismum data opportunitate sibi superesse negligit: vel de eo, quod accidit ut pluri-num, non in articulo necessarium.

S. Aug. lib. 4. de Baptismo contra Donatistas, c. 22. & 23. Baptismi sane viem aliquando implere passionem, ut Latre-niello, cui non baptizato distinxisti, Hodie mecum eritis in Paradi, non leva documentum idem B. Cyriacus affirmat: Quod etiam aque etiam confundaris, inventa non tantum passionem pro nomine Christi id quod ex Baptismo decras, posse suppones, sed etiam fidem, conversionem cordis, si forte ad celebrandum Mysterium Baptismi in angustiis tempe- ratus, & percuti succurreris non potes. Neque enim Latro ille pro nomine Christi crucifixus est, quia pro meritis faciuntur eis, quam in illo Latrone pessi videbitur superfluum, ut aqua etiam tingerentur, in quibus iam dominus Sp. sancti, quod non nisi baptizatus alios accepte sancta Scriptura testatur, certe queque indicio, quod illis temporibus congregetur, cum linguis loquenter, eminenter. Baptizati sunt tamen et in hoc facto Apostolica extat autoritas. Usque adeo nemo debet in quibus prout interioris hominis, si forte ante Baptismum usque ad spiritualem intellectum pro corde proficeret, contemnere Sacramentum, quod ministrorum opero corporaliter adhibetur, sed per hoc Deum homini conservationem spiritualiter operatur. Eccl. 35. Quibus rebus omnibus ostendit, non esse Sacramentum Baptismi, aliud conversio- nem cordis, sed salutem hominis ex ure quece completi; Nec si unum horum defuerit, ideo putare debemus consequens est, ut et alterum deficiat, quia illud sine ipso potest esse in instanti, & hoc sine illo potest esse in Latrone, completere Deum sive in illo, sive in ipso, quod non ex voluntate dei possit: cum vero ex voluntate alterum horum defuerit, reatu hominem involvit. Et Baptismus quidem potest insipientia non, ubi conseruare cordis non fuerit: Conseruo autem cor- dis potest quidem inesse non percipio Baptismo sed contem- nito non potest. Neque enim alio modo dicenda est conver- sio cordis ad Deum, cum Dei Sacramentum contemnitur.

Tria S. Aug. docet. Primo, fidem, conversionem cordis, quod voluntate implicitum Baptismi continet, ex Dei misericordia Sacramenti vicem suppone, cum illius Ministerium necessitatis articulus excludit. Secundo, cum Sacramentum ipsum ex voluntate hominis auctoritatis, quod contingit ut plurimum extra necessitatis articulum Baptismum non supponit Sacramenti delidor. Qui enim Baptismum non suscipit, cum potest, vel contemptus, vel certe negligenti reus est: Quorum utrumque cum perfecta cor- dis conversione minime colligatur. Atque hoc sensu lib. 2. Baptismi Flamini. de peccatorum Meritis, & Remissione, c. 26. Sanctus Catechumenus, non nisi fidei ad intrandum Regnum Caelorum, aut ex peccatorum remissio- nem. Et tract. 13, in Joan. Quoniamcumque Catechumenus proficiat, adhuc foreciam iniquitatis sua portat: Non illi dimittitur, nisi tum veneris ad Baptismum, Populo nomine Iudeo-Populo Aegyptiorum, nisi cum ve- niret ad Mare Rubrum: Sic prefusa peccatorum nemocaverit, nisi cum ad fontem Baptismi venerit. Premitur Christum Dominum Iesum Baptizari vespilli. Ne quis arrogans, quod habeat abundantiam alicuius gratiae, delignetur baptizari Baptismo Domini... Quia multi conseruari erant Baptismum, eoque iam majori gratia praediti videbantur, quam videnter alii Egitani. Ver. gr. iam conseruantes vivens Catechumenus, conseruante conjugatum, & diceret se meliorem quam illi sit Fidelis. Ille Catechumenus passus diceret in corde sue, Quia mihi opes est Baptismum accipere, ut hoc habeam quod & ille, que mi melior sum: Ne ergo curvis illa practicaret quoddam ameriti ju- fuisse sua plenum classis, baptizari: vultus Dominus a servo, tamquam aliquem filios capitales. Quid, nos ergo

volentes, sed fidei, vel auctoritatis, non nisi fidei ad intrandum Regnum Caelorum, aut ex peccatorum remissio- nem. Et tract. 13, in Joan. Quoniamcumque Catechumenus proficiat, adhuc foreciam iniquitatis sua portat: Non illi dimittitur, nisi tum veneris ad Baptismum, Populo nomine Iudeo-Populo Aegyptiorum, nisi cum ve- niret ad Mare Rubrum: Sic prefusa peccatorum nemocaverit, nisi cum ad fontem Baptismi venerit. Premitur Christum Dominum Iesum Baptizari vespilli. Ne quis arrogans, quod habeat abundantiam alicuius gratiae, delignetur baptizari Baptismo Domini... Quia multi conseruari erant Baptismum, eoque iam majori gratia praediti videbantur, quam videnter alii Egitani. Ver. gr. iam conseruantes vivens Catechumenus, conseruante conjugatum, & diceret se meliorem quam illi sit Fidelis. Ille Catechumenus passus diceret in corde sue, Quia mihi opes est Baptismum accipere, ut hoc habeam quod & ille, que mi melior sum: Ne ergo curvis illa practicaret quoddam ameriti ju- fuisse sua plenum classis, baptizari: vultus Dominus a servo, tamquam aliquem filios capitales. Quid, nos ergo

propter me, invenerit eam. Joan. 15. Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat: quis pro amicis suis. Confirmatur testimonis parum: Tertulliani Lib. De Bac. L. 12. 25. p. 10. Cap. 16. Et quidem nobis (inquit) etiam secundum Lavacrum, & ipsius sanguinis felicit, de quo Dominus: Habeo, inquit, Baptismo tingi, cum iam tinctus fuisset. Venetus enim per aquam & sanguinem, sicut Joannes scriptus, Aquas tangere, sanguinem glorificare, prouide nos facere aqua vocato, sanguine electo. Hos duo Baptismos de vulnera perfusa latere emitit, quatenus qui in sanguinem ejus credentes, aqua lavarentur, qui aqua lavassent, etiam sanguinem potarent. Hic ob Baptismus, qui Lavacrum & non accipit ut representant, & perduntur reddit. Et Scorpaci Cap. 7. proprie Martynus nihil iam reputari potest, quibus in Lavacra ipsa vita depositur. Sic dilectis operis multitudinem delitorum, que Datum scilicet diligenter invigiribus suis, quibus in Marysto ducunt, ex tota anima sua, quoniam pro Deo ponit, hominum Marystam excudit.

S. Cyprian. Ep. 23. Ad Subiectum, scribent, Catechumenos, antequam in Ecclesia baptizentur, in confessione nominis Christi apprehensos, & occulos, Ne priuari Baptismi Sacramento, utpote qui baptizantur gloriosissime, & maximo Sanguinis Baptismo, de quo & Dominus dicebat, Extra, De Presbitero non baptizato, afferit, cum, Quis in Sancta Matris Ecclesiastice, & Christi nominis confessione perseveraverit, ab originali peccato solutus, & Calixtus Patria gaudium esse adspicit. Post haec Episcopum remittit ad Libros. S. Ambrosii, & Augustini, addicte: Sopitis regitur questionibus Delorum, Patrum sententias tenas, & in Ecclesia tua jugis praecis, hisque Deo offerit jubar pro Presbitero memorato.

Concilium denique Tridentinum Sess. 6. De Jusificatione, Cap. 4, primam iustificationem impii ut describit: Jusifica- tio est translatio ab eo statu, in quo homo nesciat filius primi Adae, in statu gratiae, & adoptionis filiorum Dei per secundum Adam Iesum Christum Salvatorem nostrum, qui quidem non iam peccat, baptisma, quod fidei nostre incre- menta consummat, Baptisma, quod nos de mundo reci- dentes statim Deo coqualat. In aqua baptismo accipitur pec-atorum remissio, in sanguinis coronaventur.

S. Cyrilli Hierosolymitan, Catechesi. Si quis non bapti- zatur (inquit) salutem non habet, prater omnes Martires, qui vel fine aqua Regno calisti possunt. S. Basilii, Lib. De Spir. sancto, Cap. 16. Sunt Nennulli (inquit) qui in certaminibus proprieate revera, non imita- tione Christi mortem portant, nihil hujusmodi sacramen- ti, que sunt in aqua, quae habuerunt ad salutem; ni- mirum in proprio baptizati sanguine.

S. Augustini, Lib. 13. De Civitate Dei, Cap. 7. Quicunque (inquit) etiam non percepto regenerationis Lavacrum pro Christi confessione moriuntur, tantum ei vales ad dimittendam peccata: quantum si abundantur sacro fonte Baptismatis. Idem dixit, Si quis non renatus fuerit ex Aqua, & Spiritu Sancto, non intrabit in Regnum celorum, alia- se sentient ipsa factis exceptos, ubi non minus generaliter dicit: Qui mi confessus fuerit coram hominibus, confi- dit, & ego eum coram Patre meo, qui in celis est. Matt. 10. 32. Et alio loco: Qui perdidere animam suam propter me, inveniet eam. Hinc est, quod Scriptum est: Pericula in- conspecti Domini mors Sanctorum eius, Quis enim premissis quam mors, per quam sit, ut & delicta omnia di- missantur, & mortis cumulantur angustias? Et Lib. 12. Mat. 26. 25. Origine Animae, Cap. 9. Nemo sit membrum Christi, nisi p. 115. 5. aut Baptizatus in Christo, aut morte pro Christo. Suffragant ali Patres, S. Ambrosius Oratione De Obitu Ve- lantianini, S. Prosper Epigmanni 87. S. Fulgentius Lib. De Fide ad Petrum, Cap. 3. & 30. S. Bernardus, Tract. Ad Hugensem De S. Vito. His subiungendus est S. Thomae 3. P. Q. 66. Art. 1.

CONSECTARIA PRAXIM SPECTANTIA;

REGULA I.

Ex his colligitur primo, ad Baptismi susceptionem om-nes, & singulos homines obligari: siquidem ad il- lud tenentur, sine quo salutem consequtu non possint. Por- tu nullus salutem consequtu potest, nisi per Christum. Un- der ad Romanos 5. scribit Apostolus: Sicut per unius deli- citum in omnes homines in condemnationem, sic & per unius iustitiam in omnes homines in iustificationem vita. Et Actor. 4. dicitur: Non est aliud nomen datum hominibus, in qua fortior est salutis fieri.

Ad hoc autem datum Baptismus, ut homo per ipsum re- generatur, incorporatus Christo, factum membrum ipsius, unde dicitur ad Galatas 3: Quoniamcumque in Christo baptizati es, Christum induisti: Unde manifestum est ad Ba- ptismum suscependum omnes teneri.

REGULA II.

Colligitur secundo, quod eti infantes sint incapaces precepti, & propterea ad illas directe non pertinet preceps.

Baptismus vicem Baptismi supplere, cerissimum est.

ID colligitur ex verbis Christi Matth. 10. Qui me con- fessus fuerit coram hominibus, confiteretur & ego eum con- traham. Et Matt. 16. Qui perdidit animam suam pro- pecto, & propterea ad illas directe non pertinet preceps.

Ad Baptismum suscep- dum, non facilius obli- gari: siquidem ad il- lud tenentur, sine quo salutem consequtu non possint. Por- tu nullus salutem consequtu potest, nisi per Christum. Un-

der ad Romanos 5. scribit Apostolus: Sicut per unius deli-

citum in omnes homines in condemnationem, sic & per unius iustitiam in omnes homines in iustificationem vita. Et Actor. 4. dicitur: Non est aliud nomen datum hominibus, in qua fortior est salutis fieri.

Ad hoc autem datum Baptismus, ut homo per ipsum re- generatur, incorporatus Christo, factum membrum ipsius, unde dicitur ad Galatas 3: Quoniamcumque in Christo baptizati es, Christum induisti: Unde manifestum est ad Ba-

pismum suscependum omnes teneri.

præceptum de Baptismis fulciriendo; tenetur tamen
restantes illorum, sui curatores ad Baptismis illis procu-
rando; quis illis sia necessarius est ad salutem, ut nullo
remedio suppleri in illis possit, nisi Maryrio pro Christo
5. Th. 3. P. Natura enim per signum crucis, non per invocationem
Q. 67. A. Trinitatis, nec per fidem, aut votum parentum illi
in corp. cura poterit tecum ordinem Deo factum. Cum ex
ad. j. Q. 68. Christus, *Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & spiritu*
A. 3. Q. 69. *Sancto, non potest intrare in Regnum celorum;* utique ne
libet. *Excepit, non potest credere,* non aliquid præventione necessari-
O. 1. A. est.

R E G U L A T I O N

Puerorum Baptismus non difficitur. C Olliguntur tertio, Baptismum puerorum non esse differentia-
rendum: cum quia non expectaretur in eis major instru-
ctio, ut plenior conversio: cum proper periculum
mortis, quod tenera aetate vesti semper timendum est. Neque s. Gregorius Nazianzeni consilium ceteris Patribus, &
Ecclesie placuit, ut feliciter puerorum Baptismus usque ad
etiamn differatur, donec respondere possint; quamvis & ipse eadem Oratione 4o. periculum immunis mortis ex-
cipiat, quod si occurrit, vult eos sine morte baptizari. Multo minus probat eti Terullianus privata sententia Lib.
De Baptismo, Cap. 15. scribentes: *Pro cuiusque per persona con-
ditione, ut dispositione, etiamitate, custodia Baptismi uti-
liores, praeceps rame circu parvulus. Quia enim necessi-
tatis Sponsoris erit ratio portare ingeri.* Quia ergo per morta-
litatem defuisse promissione sua possumus, & proponimus
Mat. 19. 14. ut iudicemus. Ad quidem Dominus. Nolite prohibere illos
ad me venire. Venias ergo, dum adolescentem, remans, dum
exercerentur. Denique magis reverentia Sacramento concili-
tur, si constitutus tantum Paschae, & Pentecostes diebus
follemni ceremoni Baptismum suscipiant. Verum si
jam fidel Mysteria plene percepient, & ad Christianam
Legis praecpta servanda videntur, non exhibent, nulla inter-
posita mortis interdum baptizari posunt, sicut Philippus Re-
ginae Candacei Eanuchum, & S. Petrus Cornelium statim
aque Baptismum postularunt, baptizantes (ut referunt A.B.
. & 10.) Infirmis etiam, aut in mortis periculo confi-
tuntur. Baptismus tempore numquam differendum est. Unde
s. Leo Epist. 16. alias 4. Ad Episcopos per Sicilianum con-
stitutos, ubi Baptismum in solis Paschatis, & Pentecostes
Solennitatis administranti praecipit adultis, subdit: *Ita ad
has duas festivitates incomitum, & in paci securitate
degestum, ligera voca differimus: ut in mortis periculo,
in oblationis discrimine, in persecutione angustiis: in ti-
mores namque, nullo tempore hoc vere salutis singulari-
tudinem euquaque degeneremus.*

REGULAE V

reundis, ut patrini ex-
petentur. *Substantia terra non creditur & divina creditur? Novit
patrem salutem, ut petenti deducit videaris. Non minor de-
cessu innipi gueque procastinandi, quibus tentatio pro-
vacant, tanq[ue] virginitas per maturationem quam dulcis per-
vacantur, donec aut nubet, aut conscientia corroboretur.*
Apud Bon-
chellum, L.
2. Decr. Eccl.
Gallic. Tit.
3. De
Baptismo.

Synodicon
Patensse.

Can. 3.

Colliguntur quinto, Peccare Catechumenos, cum ultra tempus ab Ecclesia constitutum Baptismum differat, & licetis Prautorum Ecclesie; cum scriptum sit, Ecclesiasticis Cap. 5. Non tar-
dis converti ad Dominum, & ne diffiras de die in diem. Perfecta autem conversione in nova per Baptismum genera-
tione posita est. Praeterea, quo serius ad Baptismum ve-
niunt, eo diuini ipsi scrandum est ceterorum Sacra-
mentorum, & gratia, quibus Christiana Religio colitur,
cum ad ea sine Baptismo aditus nemini patere possit. Tertio, maximo fructu, quem ex Baptismo percipimus,
se ipsos privant, nempe remissione peccatorum, & di-
vina gratis, cuius ope, & auxilio in posterum etiam pec-
cata visit posse, iustitiamque, & innocentiam tueri.
Quamobrem Praeterea videnter invecchi sunt in eos, qui
Baptismum differabant, praetextum S. Basilius in Exhorta-
tione ad Baptismum, s. Gregorius Nazianzenus Orat. 40.
s. Joannes Chrysostomus Homil. 11 in Acta: & Concilium
Neocatolicum Can. 12. Clinicos, id est, in agnitione
baptizatos, ad Sacerdotium provehi vetat, quod fides eorum
Non ex profectis sed ex necessitate defensat. Nisi
forent proper fideis studium, & fides, & honestum re-
ficiatum, cum ipsi Episcopos duxerit dispensandum.

C A P U T V.

De Ministro Baptismi.

PROPOSITIO PRIMA

Sacerdos est proprie, & ordinarius Minister Baptismi.
P Rimi, & secundi ordinis Sacerdotes, Episcopi nimis s. Th. j. P.
rum, & Presbiteri Populi Christiani regimini, & Pa-
rochialium Ecclesiarum administrationi precepi, quos s.
Thom. Minores Principes Ecclesiæ vocat, & 71. Discipu-
lorum Sacceffores, Sacerdotis nomine hic exprimuntur,
ac designantur: quibus datum est, in iure suo, non ex-
traordinaria aliquæ potestate, baptizandi minus exerceant.
Ita scilicet in Apollinis praecipuum est ad Domini, Mathe-
m. 28. Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos, &c. Hinc
s. Hilarius in Pflatis. 77. de Eunachio Regine Candacis
sit, quod Sacramentum Baptismi adeo impatiens cupi-
ditate desiderii prævenient, ut a Diacono Ministrorum Apo-
stolici Officii Iudex sua cupidus exigeret, Baptismum Apo-
stolicum, hoc est, Sacerdotalis Officium ministerium vocat.
S. Iohannes Baptismum sibi Sacerdotalis trahit Lib. 2.
de Officiis Ecclesiasticis, Cap. 24. alteri, cuius verba in
Cap. Confus. Diff. 4. Deconformatio, transfigurata sunt.
Quod Eugenius xv. in Decreto de Infractiōnē Armenorum
confirmat, & ex perpetuo Ecclesiæ utsu cursum est. Quod
autem iure suo id exerceant secundi ordinis Sacerdotes,
in ut praesente etiam Episcopo Baptismum administrare
possint, inde probat s. Thomas aquæ suæ, q. 1. q. 1. Eu-

R E G U L A IV

Colligitur quarto, Adulcis Baptismum differi posse; cum Baptismi suscipiendi propulsione, & male acta. Vix Penitentia facta vilia futura sit ad gratiam, & fcoli 1. ad Corinth. 10. *Unus paris, & unum corpus multi sunt omnes, qui de uno par, & de uno Calice partimur.* Per Baptismum autem homo fit participes Ecclesiasticae unitatis, & ius accipit ad Menstrum Domini ac-

**cedendi: quamobrem sicut ad Sacerdotem pertinet Eucharistia
Minister consecratio, ita & sollemnis Baptismi administratio.**

Minister conferratio, ita & Iollemiss Baptismi administratio.
Baptismi.

Quod si aliquando Patres Presbyteri fin Episcopi veniam baptizandi juxa permissionem non esse dixerant, ut *Terribilium Librum* De Baptismo, s. *Hieronimus* in Dialogo adversus Luciferianos, s. *Leo Epist.* alias 88. ad universorum Germanorum, & Galliarum Episcopos, fuit aliis Auctioribus Episcopis, quae de Coepicoporum, five Presbyterorum Privilio inferiuntur, Concilium Hispanale a. Can. 7. Id de follemento ri Baptismo, qui in Paschate, & Pentecoste traditio ministeria confaverat. intelligendum monet Concilii Trid. Catechismus. Aue certe ad honorem, & reverentiam Episcopi ea disciplina olim observata est, ut Presbytero ex profecto Ministerium ipsum, quod in Ordine il-

P R O P O S I T I O III.

*Omnes, & singuli, etiam de Populo, sive mariis, sive famine,
quancunque illi secundum profectur, cogente necessitate,
sine sollemniis ceremoniis baptizare possunt.*

flos: *Nos autem orationis, & ministerio vestre infantes sumus: Baptizandi provincia secundi ordinis Sacerdotibus commissa est.* Unde Apost. Petrus *Cornelium, familiamque ejus, quos ipse docerat, per alios baptizari iussit.* Et Paulus: *Nos misit me, inquit, Christus baptizare, sed evangelizare.*

DOCUMENTA PRAXIM SPECTANTIA.

Inferat ex Ecclesiis parochialis non baptizandi excepto articulo nescientia. (Si tamen Canonicus sanctum est, & Ecclesia Disciplina praeceptum, quod utrumpotest, ne extra Parochiale eleemosynam Ritu baptizandi obseruant infantes, excepto necessitate articulo. Ita Concilium Coloniense anno 1549. Cap. 5. neminem ab ea lege excipiens praeter Regum, & Principum filios, Quibus vultus fecundant Consilium Viennense deferri. Vide Clementinum unicum De Baptismo. Ita Synodus Turonensis anno 1583. Synodus Parisiensis 1575. Rementi 1573. Burdigalensis anno 1581. Aquis 1585. cuius hanc sunt verba: Curatus, Sacrosafus extra necessitatis causum, illis panis Excommunicatis non posset, ne ad dominum cuiusdam etiam Magnatis ad Baptismum ministrandum accedat: necessitas autem illa intelligitur, quo mortis infantis minister. Servandum itaque illud Concilii Mediolanensis Provincialis 4. sub S. Casrolo Borromeo Decretum. Videat Parochus ubi primam infante Baptizandi causa est, & deinde si ea causa.

R. R. G. B. S. S. L. H. S.

Minister Diaconis jure suo , & sine Episcopi , aut Parochi c
Baptismi , sione , absque urgente necessitate , nunquam tribue
Baptismum sollemni Ritu administrare non licet .

Cum enim Diaconi, ut eorum nomen sonat, Sacerdotum Ministri sint, ad illos non pertinet Sacramentum aliquod jure suo, & quasi ex proprio officio administrare; sed ministerium adhibeunt Sacerdotibus in Sacramentorum Administracione.

ministrations, aedeo in ipso Baptismo. Propositio confirmatur auctoritate *Gelasii* 1. Romani Pontificis in Epistola ad Episcopos per Lucianum constitutos, Cap. 9. ex qua referetur in Decreto Gratiani, Cap. *Diaco[n]i*, Dist. 92. cuius hac sunt verba: *Diaco[n]i propriam constitutio[n]em observare menstruam . . . Aliisque Episcopis, vel Prelatis, tunc baptizare non audiunt, nisi predictis ordinibus forfasse longius constitutis necessitas extrema compellat. Idem habetur Cap. *Confusat.*, Dist. 4. de *consecratione*, ex S. Iohanne Hispanensi Lib. 2. De *Officis*. Cap. 24.*

Ita. Nam hoc baptizandi opus Laicis fidibus iuxta canonicae auctoritatem, si necesse fuerit, facere libere conceditur. Unde si superaddictus genitor filium suum corpore merientem aspiciens, ne animam perpetua mortis perentem dimitteret, facere unde baptismatis latuit, ut eum de potestate Auctoris moris, & tenebrarum eriperet, & in Regnum Christi jam rengaturum sine dubitatione remitteret, bene facisse laudatur. Et idcirco sue uxori fili jure legitime sociate impune, quodcumque vixerit, iudicari manente coniunctum: Nec ob hoc contra prefatas auctoritates diuersas aliquatenus separari debet.

Id confirmat S. Thomas 3. P. Q. 67. Art. 5. Quomodo enim si

qui Canones Baptismum a Paginis collatum rejiceret, scie- rium declarare videtur, de illis sunt intelligendi, qui Ba-

pistimi formantur, & Ecclesie ritum non servant. Ita Cap.

Quo paganus, Dist. 4. De Consecratione, Cap. 52. quod est

Gregorii VIII ad Bonifacium Episcopum* scribitur: Quo (in

* Ep. 1.

qui) a Paginis baptizatus est afferuntur, ut denuo baptizeretur nomine Trinitatis, mandamus. Unde Lib. 5. Capitularum

Cap. 6. habetur: Si quis baptizatus est a Presbiterio non ba-

pitzatur, & Sancta Trinitas in ipso Baptismi invocata fuit,

baptizatus est, sicut Sergius Papa dixit. Impositione vero

manus indigit, Gregorius Episcopus Romanus, & Joannes

Scallarius sic扇erant. Decluprum est ex Capitulari Com-

pendiui Pipini Regis anno Christi 757. in generali Com-

podiis Conventus condito. Repugnat Cap. 94. Lib. 5. ubi legitur:

Si quis Presbiter ordinatus reprehenderit se non esse ba-

pitzatus, baptizetur, & ordinetur iterum, & omnes, quos

prins baptizavit. Eodemque modo legitur apud Burchard-

dam, Lib. 4. C. 74. & apud Ieronim. P. I. C. 62. sed præter-

quam quod referunt ex Concilio apud Compendium, ubi

non extat, hanc clausulam, Et omnes quos prius baptiza-

vit, irrepticiam esse veritatem est. Certe expugnamen-

tem merito iudicauerunt Gratianus, apud quem non legitur

Causa 1. Quæst. 1. Can. 60. Si Presbiter, & Collectores De-

cretalium, qui eam non habent Lib. 5. Tit. 43. De Presbyte-

ro non baptizatus, Cap. 1. Si quis Presbiter. Iisque Ponti-

fixus Iacobus III. ibidem. Cap. Veneris, idem Cap. Si quis Pres-

byter, describit, & laudas absque illa clausulam. Denique

Antonius Augustinus in Notis ad primam Collectionem Baptismi.

Decretalium pronuntiat illam recte omnium esse a Bernar-

do Papenisi, & a S. Raymundo.

De illis etiam Pagani, qui Baptismum verbis Evangelii

non administrabantur, intelligendum est Cap. 401. Libri

septimi Capitularium, ubi sic legitur: Præcipuum, ut qui

a Paginis baptizati sunt, denuo a Christi Sacerdotibus in

Nomine Sancta Trinitatis baptizentur, & postea ab Episco-

pi christi muntrum, quia aliter Christiani nec dici, nec esse

possumus. Item illud Greg. III. Epit. 1. ad Bonifacium, Cap.

5. Et etiam, qui se dabant fuisse baptizatos, vel quia

Priesbyteri fovi manifeste, & carnis impollitias vescen-

tiae baptizati sunt, ut rebaptizentur præcipuum. Quod Le-

7. Capitularium inferunt est, Cap. 404.

CONSECTARIA PRAXIM SPECTANTIA.

REGULA PRIMA.

Peccant Laici, five viri, five mulieres, Baptismum extra

casum necessitatis administrantes: Immo & Clerici quicumque

que five Minores, five Majores, præter proprium Parochium,

vel Sacerdotem, cui hanc ille provinciam demandaverit.

Et illud quidem peccatum ex genere suo mortale est 2

Tum quia Usurpari est alieni munera (ut loquitur S. Aug.

Lib. 2. Contra Epistolam Parmentiana), Cap. 13.) Tum quia

Præceptum Ecclesie in re gravi violatur: Tum quia pecca-

ture necesse est.

Mulier baptizare non præsumat.

Sed de publicis, & follementi administratione Baptismi in-

telligendi sunt hi Canones. Sicut ergo mulieri non per-

mitimus publica docere; potest tamen privata doctrina, vel

monitione aliquo intruere: ita non permititur ei publice,

& follemente baptizare, sed tamen potest baptizare in

necessitatis articulo.

III. Ab infidelibus, five non baptizatis hominibus admini-

istranti potest Baptismum, contraria Cap. Romanus Dist. 4. De

Consecratione, quod ex S. Iohannes lumen est, Romanus Pon-

(inquit) non hominem iudicat, qui baptizat, sed spu-

rium Dei subministrare gratiam Baptismi, licet Paganus sit,

qui baptizat. Item ex Cap. A quodam, eadem Dist. quod

est Nicolai 1. ad Consulta Bulgariae respondentis: A

quodam Iudeo (inquit) nefas utrum Cœlum, an

Paganus, multos in vestra patria baptizatos asserit, &

qua de isti agendum consilium: Hi profeti si in No-

mine Sancta Trinitatis baptizati sunt, confiteor non esse

denuo baptizandos. Hanc Questionem suis temporibus non

dum finitum S. Aug. in Concilio fini optavit, interimque se

in ea sententia esse profetus est, quam exprimit Proposi-

cio nostra. Sic enim habet Lib. 2. contra Epist. Parmentiana Cap. 12. Hoc quidam aliud quæf est, utrum & ab his,

qui nungunam fuisse Christiani, potest Baptismus dari: ne

aliquid tamquam inde affirmandum est sine Autem iuris tantu-

mento Concilii, quantum tanta rei sufficit. Et Lib. 7. De Baptismo

contra Donatistar, Cap. 53. Soler etiam quarti, utrum appro-

bandum sit Baptismus, quod ab eo, qui non acceptis, accep-

itur, si forte hoc curiositate aliqua didicit quædam modum

dandum sit. Sed nobis tamquam est in non peregrini aliquo

remorante sententia, quo nullus in Catholicis Regionali Con-

cilio capta, nullo Plenario terminata sunt: id autem iuris-

caecis securo vobis asserere, quod in gubernatione Domini Dei

nostri, & Salvatoris Iesu Christi, universalis Ecclesia con-

sentione reprobatur. Verumtamen si quis forte me in eo

Concilio confirmatum, ubi talium rerum Quæfis, verato-

rum, non praecedentibus, quorum sententias sequimur,

ingerat, ut dicere, quid ipse sentire: si eo modo

effectus esset, quo eram cum ista delarem in nequam

dubitare habere eu Baptismum, qui ubicunque, & a quo

cum aliquo fidei acceptissens: Quam-

quam ei ad salutem spirituali non proficit, securitate cari-

cavissent, qua Catholicis infererunt Ecclesiæ.

REGULA IV.

Obstetricibus autem, qui baptizare consueverunt, formam-

que Baptismi tenent, baptizare quidem necessitatis urgente-

mento permittitur, etiam præfente Laico, qui hujus Sacramenti

confessioni plane ignorans, rudiisque sit.

Ita S. Carolus, & Catechismus Concilii. Verum (inquit

Ser.

De Sacramento Baptismi.

169

Sanctus Cardinals) gravissime Parochus monebit, quam gra-

viter illa peccat, si quando mortis necessitate non cogente,

Baptismum ministrare audent. Quamobrem illud etiam in-

scriptum opportuno nuntiabit, ut cum mulier prope paritura esse

habebit, de ejusque partu timetur, studiet in primis Pa-

rochum in tempore accersere: At, si cum habere non po-

rebit, aliquem ex Ecclesiasticis Ministris: aut denique virum

Laicum baptizandum periculam in tempore habebit: Ut nesci-

entes fuisse, nisi in summa necessitate, eni aliter pro-

wideri nulla modo potest, baptizandi locum unquam detin-

erit. Non est tamen consuetudo Romana, sed per singulis

singulis suscipiant. Cap. Non plures, nomine Leonis Papæ

ibidem laudam sic habent: Non plures ad suscipiendum de-

Baptismo infantem accedunt, quam unus, sive vir, sive

mulier. In Confirmatione quoque id ipsum sit.

¶ Petri 2.

Confucius hujus, ac Ritus convenientiam probat S.

Thomas 3. P. Q. 67. Art. 7. & ex Concili Triad. Cata-

chismus, hunc in modum: Baptismus est spiritualis regu-

latio, per quam filii Dei nascimur, de qua ita loquitur Pe-

ter: Sic modo geniti infantes: rationabile, sive dolo lac-

concupiscentie. Ut igit postquam aliquis in hanc lucem edi-

tus est, Nutrice, & Pedagogo indiges, quorum ope, ac

qua opera educetur, ac doctrina, & bonis artibus erudi-

tur: Ita etiam necesse est, ut ex Baptismi fonte vitam

spirituale vivere incipiat, aliquis fidelis, & prudentia

commitatur, a quo Christiane Religionis precepta hau-

rire, omnemque pietatis rationem intra possit, atque ita

pauplars in Chirilo adolefcere, donec tandem virtu

perfecti juvante Domine evadant: cum praefecti Pastoris

bus, qui publice Parochiorum administrationi, curationi

proprietati fuit, tantum temporis non superfluit, ut priva-

tim illam curam pueros in fide eruditos posse posset.

Suscepit enim, suscepit, suscepit, suscepit, suscepit, suscep-

torum, suscepit, suscepit, suscepit, suscepit, suscepit, suscep-

